

[Villemoes.]

ner at have Raad til at importere denne eller hin Artikel, eller om det er den, at vi ikke kan udnytte den handelspolitisk set.

Jeg skal ikke sige ret meget om Spørgsmaalet om at købe Skibe, thi det er et Spørgsmaal, der sikkert ikke egner sig særlig til Debat her, og jeg er heller ikke meget inde deri. Men jeg ved i hvert Fald, at dette, at den højtærede Minister har nogle Erhvervsrepræsentanter og nogle Arbejdsrepræsentanter, som skal bestemme, hvorvidt et Firma kan købe et Skib fra Udlandet eller ej, er af den Art, at det ikke gør Sagen helt let for vedkommende Køber. Det er ikke let for ham at skulle vise Kollegaer, Konkurrenter og andre Medborgere sine paatænkte Dispositioner og saa eventuelt faa disse kuldkastet. Man maa dog kunne forstaa, at det er praktisk talt umuligt at handle paa den Maade. Og hvis den højtærede Minister vil sige til mig: Ja, men det har dette Erhverv akkviesceret ved, saa rører det mig ikke det allermindste. Jeg personlig kan ikke forstaa, at det er en praktisk Form, og heller ikke, at det skal være nødvendigt at tage det paa den Maade, som man nu gør.

Jeg har omtalt, at den højtærede Minister havde nævnt til de Konservative i Folketinget, at der var visse Ting yderligere, som den højtærede Minister kunde tænke sig at sætte paa Friliste, dersom de konservative Stemmer var til Disposition til Vedtagelse af denne Lov, og den højtærede Minister mente, at jeg saa havde sagt, at derved vilde ca. Halvdelen af Landets Vareimport komme paa Friliste. Jeg kan ikke rigtig tro, at jeg har sagt saadan; men jeg har sagt, at den højtærede Minister altsaa i givet Tilfælde kunde tænke sig at sætte mere paa Frilisten end det, han vil i Øjeblikket, og det, maa jeg sige, er mig ganske uforstaaeligt, for man maa jo dog handle efter sin Overbevisning. Og naar man mener, at det og det kan være paa Frilisten, og mere bør der ikke være, saa maa Grænsen jo derved være naaet; men for saa vidt man skal til at handle med et andet Parti om en Artikel, kan man naturligvis sige, at man alligevel, paa Trods af sin Overbevisning; kan strække sig saa vidt, at man kan løse Baandene et Nummer mere. Jeg tilføjede, at indtil jeg bliver overbevist om det modsatte, er jeg af den Mening; at mere end Halvdelen kan komme paa Friliste, uden at der sker os noget, hverken beskæftigelsesmæssigt, valutarisk eller handelspolitisk.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa

det Spørgsmaal, som jeg synes jeg nævnte parentetisk i min Tale, og som det ærede 10de Medlem for 2den Kreds (Lange) dvælede mere ved, om Regeringens Løfter, da Regeringen fik Flertal i Folketinget i April 1929. Man har dog saa mange Udtalelser fra den Tid, at det skulde være ret unødvendigt at drage dem frem igen. Der er bl. a. disse Udtalelser fra Socialdemokratiets Hovedorgan: Vi maa skabe et Samfund, hvor der er Beskæftigelse til alle Landets Sønner og Døtre, og: Socialdemokratiet er det eneste Parti, der kan løse Erhvervs-krisen. Blot saadanne Udtalelser er nok til at bevise, at man har givet Løfter, som man ikke har været i Stand til at indfri i Løbet af de nu snart 8—9 Aar, der er gaaet siden da.

Lange: Jeg skal ogsaa rette mig efter den højtærede Formands Henstilling og kun gøre et Par enkelte Bemærkninger.

Den ærede Ordfører for Det radikale Venstre (Gunnar Fog-Petersen) sagde, at man maatte være klar over og indstille sig efter, at det her ikke drejede sig om et blivende System, men om noget, man kun skulde have en kort Tid. Ja, det har vi jo hørt nogle Gange, men hvis dette Lovforslag bliver til Lov — hvad det naturligvis bliver —, og hvis Loven faar Lov til at løbe sin Tid ud, vil det blive næsten 8 Aar, vi kommer til at leve under dette System, og det vil uundgaaeligt faa farlige Konsekvenser.

Den højtærede Handelsminister mente, at jeg angaaende Ny-Importører skulde have sagt, at der krævedes for at blive Ny-Importør, at man havde en bestemt politisk Opfattelse. Dette har jeg selvfølgelig hverken sagt eller antydnet. Det, jeg sagde, var, at der i visse Kredse dannede sig den Opfattelse, at det gjaldt om at have politiske Forbindelser, og jeg føjede til, at en saadan Opfattelse i al Almindelighed naturligvis var uberettiget.

Den højtærede Handelsminister udtalte — det blev ogsaa stærkt fremhævet af den ærede Ordfører for Socialdemokratiet —, at man aldrig havde lovet noget med Hensyn til Afskaffelse af Arbejdsløsheden. Jeg vil ligesom den ærede Ordfører for Venstre (Villemoes) tillade mig at fremføre et Citat. „Social-Demokraten“, det store Regeringspartis Hovedorgan, skrev den 28. December 1926 i en 4-spaltet Forsideartikel:

„Mægtig Stigning i Arbejdsløsheden. Omtrent 80 000 arbejdsløse. Hvad tøver Regering og Rigsdag efter?“
Der er vist ingen, der venter, at Antallet